

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 21. prosinca 2008.

Krist je sunce milosti

Draga braćo i sestre!

U evanđelju ove četvrte nedjelje došašća ponovno slušamo izvješće o Naviještenju (Lk 1,26-38), otajstvu kojeg se spominjemo svakoga dana moleći Angelus. Ta nam molitva daje ponovno doivjeti odlučujući trenutak u kojem je Bog zakucao na Marijino srce i, dobivši njezin pristanak, počeo uzimati ljudsko tijelo u njoj i od nje. Zborna molitva današnje mise je ista ona koja se moli na kraju molitve Anđeo Gospodnji i glasi ovako: "Milost svoju, molimo te, Gospodine, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu naviještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina tvoga, po mucu njegovoj i kriju k slavi uskrsnuća privedeni budemo". Svega par dana od svetkovine Boića, pozvani smo upraviti pogled na neizrecivo otajstvo koje je Marija čuvala devet mjeseci u svojem djevičanskom krilu: otajstvo Boga koji je postao čovjekom. To je prvi stoer otkupljenja. Drugi je Isusova smrt i uskrsnuće. Ta dva nerazdvojna stoera očituju jedan jedini Boji naum: spasiti čitavo čovječanstvo i cijelu njegovu povijest, sve do kraja, preuzimanjem na sebe tereta svega zla koje ga pritišće.

To otajstvo spasenja, pored povijesne, ima i jednu kozmičku dimenziju: Krist je sunce milosti koje, svojim svjetlom, "preobraava i uie svemir u očekivanju" (liturgija). Sâma proslava Boića vezana je uz zimski solsticij, kada dani, na sjevernoj polutci, počinju biti dui. Kada smo već kod toga, moda nije svima poznato da je Trg Svetog Petra također jedan sunčani sat: sjena velikog obeliska, naime, pada na pločnik i spušta se prema fontani pod ovim prozorom te tako tvori svojevrsnu "kazaljku". Ovih je dana ta sjena najdua u godini. To nas podsjeća da su se znanja iz astronomije koristila za određivanje vremenâ za molitvu. Angelus se, primjerice, moli ujutro, u podne i navečer, a satovi su se namještali prema sunčanom satu, koji je u prošlosti sluio upravo zato da bi se znalo kada je točno podne.

Činjenica da upravo danas, 21. prosinca, upravo u ovaj sat, pada zimski solsticij, pruža mi mogućnost pozdraviti sve one koji s različitog naslova sudjeluju u inicijativama koje će biti upriličene iduće 2009. godine koja je proglašena godinom astronomije povodom 400. obljetnice prvih teleskopskih promatranja Galilea Galileja. Među mojih prethodnicima časne uspomene bilo je i onih koji su njegovali tu znanost, poput Silvestra II., koji je astronomiju predavao, Gregora XIII., kojem dugujemo naš kalendar, i svetog Pija X., koji je znao graditi sunčane satove. Ako nebesa, prema divnim riječima psalmiste, "slavu Boju kazuju" (Ps 19[18],2), prirodni zakoni, koje su nam tijekom stoljećâ mnogi znanstvenici i znanstvenice pomogli sve bolje razumjeti, također su veliki poticaj na razmatranje sa zahvalnošću Gospodinovih djela.

Svrnimo sada ponovno svoj pogled na Mariju i Josipa, koji očekuju Isusovo rođenje, i naučimo od njih tajnu sabranosti kako bismo iskusili radost Boića. Pripravimo se prigrliti s vjerom Otkupitelja koji dolazi boraviti s nama, tu Riječ Boje ljubavi za ljude svih vremena